

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXIV. Anima Jonathæ conglutinata est animæ David. 1. Reg. c. 18. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

mirum, cum ex Adamo conceptam legimus, Nymphæam quidem, ex lutosâ palude confurgentem negare non possumus; Quemadmodum enim hæc ex fordibus, sic illa ex peccatoribus nata est, candore tamen, ut semper intacto, ita primum decorem undequaque fervante. Quod si clavam in radice quærimus; Ecce! in radice MARIE, hoc est, in purissimo Eius Conceptu, clavam plusquam Herculeam, Gratiam Divinam, quâ nimirum Hydram, & peccatum gloriosissimè elisit: ut hanc ipsam ob causam, immaculatam Verbi Genitricem, Numinis Flo-

rem non immeritò appellemus, ad eum prorsus modum, quo Nymphæa Flos Herculis dictus; quia MARIE amore captus ipse unigenitus DEI Filius, postmodum in hunc florem, florentem scilicet Virginis uterum, se demittere non dubitavit.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo ConCepta, anIma
prVDens.

231.

Virgo, et anima prudens, et immaculata!
Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXXIV.

§. I. *Scriptura.*

232. Magna soCietas! pVLChrè
ConCepta, pVLChro
soCIata.

i. Reg. c. 18. v. 1. *Anima Jonathæ conglu-
tinata est Animæ David.*

SUMMAM Davidem inter, & Jonatham dilectionem paucis expressurus Sacer Historicus, *Anima*, inquit, *Jonathæ conglutinata est animæ David.* Quam amicissimam formosissimorum Juvenum societatem paulò ampliùs explicaturus, post pauca, hæc recenset: *Inierunt autem David, & Jonathas fœdus, diligebat enim eum, quasi animam suam. Nam exspoliavit se Jonathas tunicâ, qua erat indutus, & dedit eam David, &c.* Ut verè hic adimpletum

v. 3. & 4 videatur sub voculis istis: *David et Jonathas*, Mysteriosè reclusum Anagramma: *Hodie data unitas.*

Sed quid hæc, Jonatham inter, & Davidem soCietas, conglutinatio, dilectio, unitas, respectu magnæ socie-

tatis, pulchrè Conceptæ, pulchro so-
ciatæ? respectu, inquam, conglutina-
tionis, summæque dilectionis Filium
inter, & Matrem, *JESUM, & MARIAM?* de qua Sacris
in Canticis dicitur: *Anima mea lique-* c. 5. v. 6
facta est, ut dilectus locutus est. Et ipsa de
se testatur: *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Cant. 1
v. 16
Felix profectò futuræ DEI Genitricis,
cum Filio nascituro conglutinatio!
inierunt certè fœdus summæ dilectio-
nis. Sed quale? Audiatur Guarricus
Abbas, DEUM sic discurrentem in
medium producens: *Nullus mihi plus* Serm. 1
ministravit in humilitate meâ, nulli abun- de Af-
dantius ministrare volo in gloriâ meâ, com- sumpt.
municâsti mihi, quod homo sum, communi-
cabo tibi, quod DEUS sum, &c. Sicque
propemodum exspoliavit se Divinus
Jonathas tunicâ, quâ erat indutus, ex-
inaniendo semetipsum, formamque
servi ex MARIA accipiendo. *O qualis* Serm. 1
Societas! exclamat Hugo Victorinus, Assumpt.
Totus pulcher totam pulchram sibi sociat. Ego
totus pulcher, & tu tota pulchra. Ego per na-
turam, & tu per gratiam. Ego totus pul-
cher, quia totum quod pulchrum est, in me est.

tu

zu rota pulchra, quia nihil, quod turpe est, in
 ee est, &c. Et sanè, quid Virgine speciosius
 excogitari potuisset, cujus indumen-
 tum non tam frontis rubor, quàm
 mentis robur? Hæc, hæc erat illa for-
 ma, quam adeò Cœlestis Jonathas
 concupivit: *Concupiscet Rex decorem tu-
 um.* Hæc nuptias DEUM inter, &
 hominem conciliavit: Hæc innocenti
 fascino ligavit Patris æterni Filium, &
 de sinu illius, in Virgineum traxit ute-
 rum. Verbo, hæc forma *Speciosa inter
 filias Jerusalem*, traxit in amorem *Specio-
 sum formâ præ filiis hominum.* Quid au-
 tem inde secutum? idipsum certè,
 quod in Davide, & Jonathâ, nimi-
 rùm: *Hodie data unitas. O Hodie ter bea-
 tum!* illud scilicet ante omnia secula,
 de quo dicit Omnipotens: *Ego hodie
 genui te.* Bina nimirùm illa, tum Filij,
 tum Matris, incomparabilis species, ita
 jam tum Animam MARIE cum Animâ
 Filij conglutinabat, ut asserere D. Ful-
 bertus Carnotensis minimè dubitârît:
*Una est MARIE, & CHRISTI caro, &
 Filij gloriam cum Matre non tam communem
 judico, quam eandem.* Quod Divus
 quoque Petrus Damianus hiscè verbis
 confirmat: *Inest enim MARIE Vir-
 gini DEUS identitate, quia idem est cum
 illâ.* quod priorî etiam Sermone idem
 Sanctus Pater insinuare voluit, cùm
 dixit: *Habitat DEUS in Virgine, habitat
 cum illâ, cum qua unius nature habet iden-
 titatem:* non quia persona Christi sit
 persona MARIE, absit! sed quia MARIA
 carnem, & sanguinem dedit Christo.
 Ex hac proinde tantâ inter Matrem,
 & Filium connexionem, imò identita-
 te, facilè deduci potest, quàm aliena
 sit à MARIA culpa originalis, quàm-
 que indecens esset Matrem DEI macu-
 latam fuisse infaustâ illâ primi Parentis
 labe? Enimverò, si MARIA à primâ
 illâ prævaricatione non esset immu-
 nis, sed veneno serpentis aliquandò
 infecta fuisset, superbè præsumere
 posset culpa, ipsum Christum tantæ
 Matris Filium, adeò illi unitum, adeò
 sociatum, conglutinatum, & vix non
 identificatum, eâdem turpî maculâ
 infecisse, quem tamen omnîs peccati

prorsus incapacem novimus. Huic
 ergo Virgini purissimæ, immaculatæ,
 pulchrè conceptæ, pulchro sociatæ,
 Filio per omnia conglutinatæ, & nos
 conjungi studeamus! sociemur per pu-
 ritatem corporis, conglutinemur per
 candorem mentis, ut MARIE, ejus-
 que Filio æternùm quoque sociari in
 Cœlis mereamur.

§. 2. *Authoritas.*

DIONYSIVS CarthVsIanVs, 233.
 VIRGINEM eXtra tVrpe
 VVLnVs propVgnans.

1. *Etenim neque sœminarum aliqua, neque
 virorum aliquis, qui ex naturalî concubi-
 tu in lucem hanc prodierunt, immunem
 habuerunt ab hac labe originalî Concep-
 tionem: Beata autem hæc Virgo à retia-
 culo hoc criminum tam longè sublata est,
 ut verè dixerit, singularem esse in toto
 terrarum orbe.* Sermon. de Concept.
 B. Virg.
2. *MARIA columba est, in qua nunquam
 fuit radix amaritudinis, fellea austeri-
 tas, sed simplicitas sapientialis, in viola-
 ta.* In Cant. 2.

§. 3. *Ratio.*

Potentia, & VoLVntate, DEI 234.
 Mater Labe Caret.

CHRISTUS, ut DEUS, potuit, & vo-
 luit suam Sanctissimam Matrem
 eximere à peccato originalî, in primo
 instanti suæ Conceptionis. Ergo eam
 exemit; cùm velle DEI sit ipsum ope-
 rari, juxta testimonium Scripturæ: *Fiat
 lux, & facta est lux: Omnia quæcunque
 voluit fecit: Omnis voluntas mea fiet, &c.*
 Conseq. patet, 1.ª etiam antecedentis
 pars certa est; cùm nulla ostendi pos-
 sit rei hujus implicantia. 2.da pars pro-
 batur: Omne illud Christus voluit,
 quod non cadit in opprobrium suæ
 Sanctissimæ Matris: Atqui esse con-
 ceptam in peccato originalî, omninò
 caderet in opprobrium. Ergò cùm
 Christus potuit, etiam voluit, suam
 Mater Labe Caret.

Gen. c. 1.
 v. 3.
 Psal. 113.
 v. 3.
 Isaia. c.
 46. v. 10.

Psal. 44.
 v. 12.

Psal. 2.
 v. 7.

Serm. de
 Nativ.
 B. M.

Serm. 2.
 de Nativ.

Pet. Dam.
 Serm. 1.
 de Nat.

Sanctissimam Matrem eximere à peccato originali, in primo instanti suæ Conceptionis. Et hæc est ipsa ratio *Richelij in 3. Disp. 3. qu. 1. sub finem.*

§. 4. *Historia.*

235. PICTORIS à Lapsu LIBERATIO, per effigiem DEIPARÆ.

Specialis erga purissimam, ac prorsus immaculatam Deiparæ Conceptionem devotio, quam Pictor quidam in Flandriâ, artis suæ cæteroquin peritissimus, gerebat, & in dæmonem econtrâ, à quo gravissimis, spurcissimisque tentationibus frequenter infestari se senserat, odium, satis ex eo colligi poterat. Ad id, quotiescunque effigies quædam Virginis DEI Genitricis efformanda erat, omnem ipse artem, ac industriam, pro viribus exercuit, ut quàm præstantissimè eximiam Virginis pulchritudinem, ac decorem penitus incomparabilem, vivis adumbrare coloribus: dæmonem econtrâ, si & ille pingendus esset, omnî deformitate possibili abominabilem exhibere posset. Contigit, ut in publicâ quondam Urbis plateâ, immaculatæ Deiparentis Imaginem, ad recens dealbatum Domûs cujusdam parietem appingere deberet; qua occasione dæmonem, in specie formidabilis cujusdam Draconis, contrito capite, Virgineis subjectum pedibus exhibiturus, id, more solito, omnî possibili diligentia præstitit. Ægrè ferebat superbus Lucifer tam despicabilem deformitatem; hinc, ut vindictam tam de MARIA, quàm de pictore sumeret, cum cuncta jam essent feliciter persoluta, ligna illa omnia, quibus Pictor ad murum sustentabatur, uno momento subvertit, ac in plateam, magno cum fragore, dejecit. Hic collum sine dubio, ac crura omnia, Pictor confregisset, nisi miraculo planè inaudito, per ipsam recens absolutam Immaculatæ effigiem, à fatali lapsu fuisset liberatus. Enimverò, cum ultra non haberet, lignis omnibus decidentibus, cui inhærens

sustentaretur, plenus fiducia, appictum muro Virginis vestimentum, ac si propriè tale esset, manu arripuit, tantoque illi tempore firmus adhæsit, ac in aere pendulus remansit, donec ab accurrente hominum multitudine, miraculum obstupescente, scalæ admoverentur, quæ illæsus descendere posset, quod & feliciter factum est. *Leo VVolf in Festiv. Con. 2. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

CIIGNVS non MAFECTVS.

Quantumvis medijs, plumis cadentibus, undis
Insidat Cygnus: plumula nulla madet.
Sic vicina licet maculæ, concepta MARIA,
Peccati in medijs Sicca remansit aquis.

*Cum transferis per Aquas, tecum ero, & Flumina
non operient te. Isaia c. 43. v. 2.*

§. 6. *Antiquitas.*

ARTIFICIOSÆ PROTOGENIS PICTURÆ DEEST GRATIA, non MARIÆ.

Septem propemodum consumpsisse annos Protogenem, celeberrimum illum Artis pictoriæ Phœnicem, in depingendâ tali quadam Imagine, cujus raro, ac vix imitando artificio, immortale sibi nomen apud posteros compararet, antiqui memorant Scriptores

rores, præfertim Plinius *Lib. 35. c. 10.*
 Hæc porrò imago, cùm suam jamjam
 perfectionem, post summam tanti
 temporis diligentiam, obtinisset,
 paulò post, ex Insulâ Rhodo, Romam
 translata, ibidem in Templo pacis,
 in loco præ reliquis conspicuo, col-
 locari meruit. Cùm autem, die quã-
 dam, Apelles Templum ingressus, ean-
 dem fuisset intuitus, in hæc verba
 prorupisset fertur: *O eximium Opus! ô ra-
 rares! Summus labor! artificium maxi-
 mum!* ne autem laudatorem tantum,
 sed & momum ageret, sequentia
 subjunxit: *Una Imagini huic deest gratia,
 sive vita, quam si habuisset, procul dubio im-
 mortalis fuisset.*

Longè aliter de MARIA, Imagine
 illâ elegantissimâ, quam tota Sacro-
 sancta Trinitas, veluti perfectissimum
 Omnipotentia opus, maximo artificio,
 ab æterno elaboravit, discurrere possumus,
 pro quâ Spiritus Sanctus, majo-

ri longè studio, fuit sollicitus, ita eam
 in primo illo Conceptionis instanti,
 à turpissimâ peccati originalis maculâ
 præservando, ut momum minimè ad-
 mittat, dicentem, Sacratissimæ huic,
 ac vivæ Numinis Imagini gratiam ali-
 quando defuisse, quam, non absque
 mysterio, Arch-Angelus, DEI nuntius,
gratiâ plenam concelebrat, sine ullâ
 temporis præteriti, præsentis, aut fu-
 turi additione, ut nimirum intelligen-
 retur, nullum omninò tempus fuisse,
 imò nec momentum extitisse, quo
 MARIE gratiam defuisse, dici posset.

§. 7. *Anagramma.*

VoCata sine oMnI Labe,
 aLta graDV!

En minimè vocata es impura: alta gradu!
 Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

238.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXXV.

§. I. *Scriptura.*

239. *María Virgo, arCa pVra,*
non attreCtanDa.

2. Reg. c. 6. v. 6. *Extendit Oza manum*
ad Arcam DEI, & tenuit eam.

CUM Arca DEI novo fuisset plau-
 stro imposita, ac præcedente,
 Citharamque suam pulsante
 Davide, omniq̃ Israël varijs instru-
 mentis colludente, de domo Amina-
 dab abduceretur, tristis in itinere ca-
 sus accidit; vix enim incautus Oza
 manum paulisper ad Arcam DEI ex-
 tenderat, tenens eam, cùm ecce!
Iratus est indignatione Dominus contra
Ozam, & percussit eum super temeritate, qui
mortuus est ibi juxta Arcam DEI.

Quod hic Ozæ, incauto Arcæ fœ-
 deris, plaustriq̃, quò vehebatur,

attrectatori contigit, hoc idem timen-
 dum ijs, qui purissimam Numinis Ge-
 nitricem, quam felicem DEI Arcam
 jam sapiùs ostendimus, indignè tra-
 ctare, & non tantum pollutis affectu-
 um, aut sordidis actionum pedibus,
 Currum hunc ascendere, verum insu-
 per temerarijs manibus, id est, opi-
 nione in maculam pertinaciter incli-
 nante, improbè contrectare non eru-
 bescunt; Quemadmodum enim Ne-
 storius, hæreticæ pravitate antesigna-
 nus, à DEO graviter est percussus, eò
 quod Marianam hanc Arcam Deife-
 ram, sive Matrem DEI fuisse negarit,
 adeò, ut impia ejus lingua à vermibus
 fuerit consumpta: Quemadmodum
 Constantinus Copronimus, Græcorum
 Imperator (referentibus Glicâ, & Ce-
 dreno) parem tulit vindictam, eò
 quòd